

VII TAVALINE PÜHAPÄEV A AASTAL

(Esimene lugemine 3Mo 19:1-2.17-18)

Lugemine kolmandast Moosese raamatust:

Issand rääkis Moosese ja ütles: “Kõnele kogu Iisraeli rahvale ja ütle neile: olge pühad, sest mina, Issand, Teie Jumal, olen püha. Ära vihka oma venda oma südames. Noomi oma ligimest julgesti, et sina ei peaks tema pärast pattu kandma. Ära maksa kätte oma hõimukaaslasele ja ära pea viha oma rahva laste peale, vaid armasta oma ligimest nii nagu iseennast. Mina olen Issand.”

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps 103:1-2. 3-4. 8.10. 12-13.)

R: Issand on armuline ja halastaja.

Kiida, mu hing, Issandat
ja kõik, mis minu sees on, tema püha nime.
Kiida, mu hing, Issandat,
ja ära unusta kõiki tema heategusid.

R:

Tema annab sulle andeks kogu su ülekohtu,
teeb sind terveks kõikidest haigustest.
Ta päästab sinu elu hukatusest,
kroonib sind helduse ja halastusega.

R:

Issand on halastaja ja armuline,
kannatlik ja rikas heldusest.
Tema ei tee meile meie pattude järgi
ega tasu meile kätte meie ülekohtu mööda.

R:

Nii kaugel kui koit on loojangust,
nii kaugele viib ta meist meie patud.
Otsekui isa halastab oma laste peale,
nõnda halastab Issand kõikide peale, kes teda kardavad.

R:

(Teine lugemine 1Ko 3:16-23)

Lugemine püha apostel Pauluse esimesest kirjast korintlastele:

Vennad, kas te ei tea, et teie olete Jumala tempel ja et Jumala Vaim elab teie sees. Kui keegi laseb Jumala templil hukka minna, siis saadab Jumal hukka ka tema, sest Jumala tempel on püha ja teiegi olete Jumala tempel. Ärgu keegi teie seast ennast petku! Kes tundub endale tark selle maailma mõõdupuu järgi, see mingu esmalt hulluks, et ta võiks targaks saada. Sest selle maailma tarkus on Jumala jaoks hullus, nii nagu on kirjutatud: “Tema tabab tarku nende oma kavalusega.” Ja teises paigas: “Issand tunneb ära tarkade mõtted, et need on tühised.”

Sellepärast: ärgu keegi kiidelgu inimeste üle. Kõik on ju teie päralt – nii Paulus kui Apollos, nii Keefas kui kogu maailm, nii elu kui surm, nii olevik kui tulevik –, kõik on teie päralt. Aga teie ise kuulute Kristusele ja Kristus kuulub Jumalale.

See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Jh 14:23)

Halleluuja. Kes armastab mind, elab minu Sõna järgi.

Minu Isa armastab teda ja tema juurde me tuleme. Halleluuja.

(Evangeelium Mt 5:38-48)

Lugemine püha Matteuse evangeeliumist:

Jeesus ütles oma jüngritele: “Te olete kuulnud, et on öeldud: silm silma, hammas hamba vastu. Aga mina ütlen teile: ärge pange vastu inimesele, kes teile kurja teeb, vaid kui keegi lööb sind paremale põsele, pööra talle ka vasak, ja sellele, kes tahab sinuga kohut käia ja võtta sinult särki, sellele jäta ka kuub. Ning kui keegi sunnib sind käima endaga koos ühe miili, sellega käi kaks. Anna sellele, kes sinult palub, ja ära pööra selga sellele, kes tahab sinult laenata.

Te olete kuulnud, et on öeldud: armasta oma ligimest ja vihka oma vaenlast. Aga mina ütlen teile: armastage oma vaenlasi ja palvetage nende eest, kes teid taga kiusavad, et te saaksite oma Isa lasteks, kes on taevas. Sest tema laseb päikese tõusta nii heade kui kurjade üle ning vihmal sadada nii õigete kui ülekohtuste peale. Kui te armastate ainult neid, kes teid armastavad, mis tasu te selle eest ootate? Eks tõlneridki tee sedasama. Ja kui te tervitate üksnes oma vendi, mida eralist peaks selles olema? Kas paganadki ei tee niisamuti? Olge siis täiuslikud, nii nagu teie taevane Isa on

täiuslik”.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, lugesin kord ühest kristlikust poksijast, kellel oli oma tõlgendus Jeesuse sõnade kohta, kuidas käituda siis, kui sind lüüakse vastu üht põske. Nimelt, tuleb teha nii nagu evangeeliumis nõutakse – keerata teine põsk ette. Aga kui ka selle vastu lüüakse, siis sõltub juba ainult olukorrast, kas vastata kiire paremsirge või vasakhaagiga.

Võibolla on selles mõtteviisis oma iva täiesti olemas. Paraku, kui seda ütleb poksija, siis võib tekkida kerge kahtlus, kas pole ta oma võimetega arvestades ise tülide provotseerijaks. Iga inimene teeb ju hea meelega seda, mis tal hästi välja tuleb, ja lahendab olukordi oma parimaid oskusi mööda. Kuid patt võib luurata inimest just selle kaudu.

Me loeme patutunnistuse...

Jutus

Armsad õed ja vennad, ühel minu isa sõbral oli väga paks nahk. Ei, mitte ülekantud tähenduses, vaid päriselt, sõna otseses mõttes. Ta töötas elektrikuna, ja kui tal oli vaja kontrollida, kas juhtmetes on voolu, ei viitsinud ta alati mõõteriista välja otsida, vaid võttis lihtsalt juhtmeotsad sõrmede vahele. Kuid selleks, et tunda vooluringi olemasolu, pidi tema enne sõrmed suus märjaks tegema, muidu oli ta nahk nagu isolatsioonimaterjal.

See elektrik tuli mulle meelde, lugedes tänast evangeeliumi, milles Jeesus näib otsivat viisi, kuidas tungida läbi inimkonna liiga paksust harjumuste-, kommete- ja tõekspidamistenahast. Paraku on see nahk paks tänapäevalgi ja lähtub suures osas käitumisviisist, mis jääb ikka veel loomariigis kehtiva reegli tasandile: nimelt, et kui keegi sulle liiga lähedale tuleb, siis tavaliselt ikka selleks, et sind ära süüa.

Sellele, “tugevama õiguse” põhimõttele vastuseismiseks kasutabki Jeesus lausa meeleheitlikke võrdlusi, et motiveerida oma kuulajaid kaaluma ka võimalust, et inimene ei pea olema teisele inimesele hunt või muu kiskja loom. Ta julgustab meid uskuma, et oleme võimelised õppima üksteist usaldama, võitlema selle eest kuni eneseohverduseni – sest kui ei ürita, siis ei jõua selgusele; kui ei püüa, siis kindlasti ei saa.

Kuid ka poksija seisukohas on oma tõetera – inimesel ei ole rohkem põski kui kaks, ning samas mäejutluses on Jeesus ju öelnud: “Ärge andke seda, mis on püha, koertele, ja ärge heitke oma pärleid sigade ette, et nad neid ei tallaks oma jalgadega ega pöörduks tagasi ja teid lõhki ei

kisuks!” Mt 7:6 Kui on ikka selgesti näha, et meie sõprust pakkuvatest žestidest ei saada aru, siis tuleb teha sellest järeldused, tõmbuda eemale või keskenduda enesekaitsele.

Sest taas on Jeesus öelnud: “Maailma eest ma ei palu, vaid nende eest, keda sina oled mulle andnud, sest nad on sinu omad.” Jh 17:9 See tähendab: Jeesus palub nende eest, kes mõistavad suuremeelsust, kes näevad leplikkuse taga headust, mitte nõrkust, kes ei peta usaldust ja suudavad ise usaldada. Teatud hulgal inimestel on siiski olemas seesmine suuremeelsus, mida saab suuremeelsusega äratada, ja selles ongi evangeeliumi kuulutamise mõte, et me aitaksime kristlastena ka teistel see sügavama inimlikkuse alge endas üles leida.

Armsad õed ja vennad, inimkonna kogemused ja eriti viimase sajandi teadus on andnud oma panuse, et saada ülevaade inimloomuse mitmekesisusest. Kahjuks selgub, et osa inimesi on moraalses mõttes parandamatud: neil puudub kaastunne ja võime näha iseennast kõrvalt; nad ei kahetse kunagi, mida nad on teinud, vaid ainult seda, et nad vahele jäid. Nendele inimestele on iseloomulik, et nad ei ründa vastast, kes on tugevam. Tugevatega püütakse ikka hästi läbi saada – kuid ainult nii kaua kui nad on tugevad. Seetõttu ei tohi me sallivuse sildi all jääda nõrgaks. Leplikkus ja suuremeelsus ei pea tähendama rumalust.

Siiski mõningatel juhtudel, eriti noorte ja haavatavate inimeste puhul, kes vajavad vähemalt ühte inimest, kes neist hoolib, tuleb olla suuremeelsuse äratamisel kannatlik. Võib juhtuda, et teie oletegi see ainuke inimene, kellele see õnnetu hing saab toetuda. Aamen.